

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 31 mai 2023

Doamna Silvia-Monica Dinică:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Eu aș vrea să vorbesc în cadrul declarației politice despre bâlbâielile guvernării stabile generate de președintele Klaus Iohannis.

Și o să încep cu o veste foarte recentă – deși, inițial, îmi trecusem alte idei aici, pe laptop.

Ce credeți? Și dumneavoastră, și eu am votat în Parlament Planul Național pentru Combaterea Cancerului – ministrul Rafila este chiar inițiator al legii – și, probabil, toți ne-am felicitat ce realizare mare a avut Parlamentul cu acest plan. Dar, acest plan avea nevoie și de norme. Acest plan a fost lucrat, timp de aproape doi ani, cu un număr de 50 de specialiști în domeniu. Ce credeți? Normele n-au mai fost elaborate, nici planul nu mai este același, pentru că ministrul a anunțat că va avea în lucru un nou plan. De ce? Pentru că măsurile propuse în acea lege nu aveau legătură cu obiectivele. Ce credeți? I-a luat atât de mult timp încât să își dea seama că proiectul de lege – pe care, teoretic, l-a scris – nu avea legătură cu obiectivele.

De aceea spuneam că vedem bâlbe. Bâlbe pe care oamenii le simt, evident, pentru că unii dintre ei, votanții acestor partide, și-au pus speranța în măsurile pe care Parlamentul le votează.

Și, după aceea, ajungem să vedem că încrederea în Parlament este undeva la 6% și ne întrebăm: ce facem greșit? Păi, lăsăm să treacă ani până când suntem în stare să implementăm o măsură, deși actuala coaliție are o majoritate zdrobitoare, cu mult mai mare chiar decât avea în mandatul trecut, dar tot nu reușește să livreze mai mult decât promisiuni.

Dacă ne uităm la legile educației, situația este similară. Președintele ne-a anunțat, timp de opt ani de zile, un mare proiect de reformă a educației. Opt ani de zile. Doar opt ani de zile! Cred că doar ar trebui să ne bucurăm că n-au fost zece, pentru că, într-adevăr, dacă vom compara opt cu zece, opt e un număr mai mic. După opt ani de zile, a ajuns la concluzia că e nevoie de voință politică ca să fie pus în aplicare acest plan de reformă.

Și deși aceste legi strâmbe au fost ținute în Parlament o perioadă foarte scurtă de timp, vom ajunge la eterna problemă: cea a finanțării, pentru că nici în acest moment aceste legi nu au o justificare a faptului că vor avea banii necesari pentru a fi implementate. Am auzit că de fapt nici nu va fi nevoie de toată această sumă, pentru că măsurile acestea se vor întâmpla progresiv.

Ce credeți, ne vom afla în aceeași situație cu Planul de Combatere a Cancerului? Mai ales că sumele necesare pentru educație sunt mult mai mari.

O să ne uităm, de acum în acolo, zece ani în urmă și o să zicem: din păcate, nu s-a putut!

Cam așa este nivelul la care livrează în acest moment coaliția PSD – PNL.

Mulțumesc. *(Discuții.)*